

(Ville) fremdrog Spørgsmaalet angaaende nogle Planteres Genvendelse til en fremmed Regjering. Dette Spørgsmaal er det mig en Umulighed i dette Øieblik at komme ind paa; men jeg haaber at det ærede Medlem ligesom det ærede Thing vil uden nærmere Forklaring kunne forstaa hvorfor og vil nøies med en Udtalelse fra min Side om at jeg haaber, at naar Meddelelserne i sin Tid komme til at foreligge, det ærede Thing saa vil se, at Regjeringen ogsaa paa dette Punkt har ladet det sig være magtpaaliggende at varetage, saavel hvad Landets Interesser, som hvad dets Værelse kræver. Den ærede Ordfører fremhævede med en vis Tilfredshed, at det fremgik af disse vestindiske Planteres Udtalelser, i hvor ringe Grad de vare tilfredse med den nuværende danske Regjering. Jeg tror, at den ærede Ordfører, uden at sige Mere, end han kunde staa ved, kunde have tilføjet: og med den danske Rigsdag, særlig med det danske Folkething.

Ordføreren (Svar): Den høitærede Minister har fuldstændig Ret i, at vor Opfattelse af de ledende Motiver, ialtfald for Flertallet, til at indstille Loven til Vedtagelse, ganske vist ikke er Hensynet til det ærede Ministerium, men til de Udførlige i Frederikssted. Hvis de ikke havde været, vilde Udvalgets Flertal utvivlsomt have holdt det konstitutionelle Synspunkt fast og sluttet denne Lov, ligesom vi sluttede den første Lov, der fremkom i Østeraaret; men af Hensyn til Frederikssted er det, at vi have anbefalet dette Lovforslag. Det har været mig kjært at høre af den høitærede Minister, at disse 4,000 Dollars ikke ere indfattede i den Sum, der omtales i Lovforslaget; saa vil Spørgsmaalet ganske vist i sin Tid komme til at ligge saa skarpt for, som den høitærede Finansminister sagde, men i saa Fald forstaaer jeg unegtelig ikke ganske den høitærede Ministers Svar paa Udvalgets Forespørgsel om Ministerens Bemyndigelse til at give Laan paa de af Ministeren i hans Skrivelse til Kommissionen omtalte Billaar, thi han afviser dette Spørgsmaal med en Henvisning til, at Udvalget i ethvert Fald vil være enigt med ham i, at saadanne Laan, som Lovforslaget omhandler, rettest maa have legislativ Hjemmel. Dermed er Sagen jo i Virkeligheden ikke praktisk afgjort, i hvert Fald, hvis der ikke var Spørgsmaal om andre Laan end Laan paa de i Lovforslaget nævnte Billaar. Men naar den høitærede Minister nu selv erkjender, at der er givet Laan paa andre Billaar end disse, og paa de Billaar, som Udvalget har anmodet den høitærede Minister om at gjøre Rede for sin Hjemmel til at give, er der ved ganske vist ikke det Spørgsmaal besvaret ved det Svar, som den høitærede Minister har givet Udvalget. Da vi imidlertid komme til det paa en anden Tid, skal jeg ikke urgere den Ting

hyderligere. Det er ganske sandt, at med Hensyn til visse Planteres Adresse til England har jeg heller ikke ventet, at den høitærede Minister nu idag skulde give mig nogen Forklaring. Men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at denne Ting har to Sider; den Side, jeg tillod mig at fremdrage, var ikke nærmest den internationale, den danske Stats Forhold til en anden Stat. Med Hensyn dertil indrømmer jeg, at der kræves en vis Forsigtighed ogsaa fra dette Things Side med Hensyn til de Oplysninger, der afstæses Ministeren; men denne Sag har ogsaa en anden Side. Disse Folk, som have henvendt sig fra St. Croix til en anden Stats Regjering for, som jeg antager, efter hvad vi i Minnelighed have hørt herhjemme, at opfordre den til at indblande sig i vore Statsanliggender, have ganske vist i høj Grad overtraadt deres Borgerpligt mod vort Fødeland, og det forekommer mig at være en Sag, som det ærede Ministerium i sin Helhed uden at kompromittere Forholdet til nogen anden Stat vilde have al Anledning til at tage under nærmere Overveielse. Overfor disse Plantere i Vestindien, der i deres Adresse til Rigsdagen rettede saa stærke skrigende Klager over deres Hjælpeløshed, over, at de vare forladte af dansk Statsmyndighed og Militær og over den Forsømmelse, der her hjemmefra blev vist i Henseende til at beskytte dem og opretholde Ordenen derovre; forekommer det mig, at den danske Regjering havde al mulig Grund til vise, at den var istand til at holde Orden mellem sine Underaatter. Det ærede Medlem, der havde været i Vestindien (Loermoes), erklærede, hvad han ogsaa har erklæret i sin Betænkning, at de 500,000 Kr., som vare sendte derovre, vare Skuld i, at Tilstanden derovre nu var taalelig, og at det var en fortvæffelig Ting, som i saa Henseende var gjort af den høitærede Finansminister. Nu vil jeg overfor det ærede Medlem og ogsaa overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) sige, at dog ialtfald det sidste ærede Medlem utvivlsomt vil være enigt med mig om, at det vilde være nok saa glædeligt, om den høitærede Minister kunde have sendt dem derover med Udvalgets Samtykke (Stemmer: Rigsdagens!) og som en Følge deraf naturligvis ogsaa med Rigsdagens. Det ærede Medlem vilde derfor formodentlig ligesom jeg have haft mere Grund til at glæde sig, dersom Ministeren i sin Tid havde givet Udvalget Tid til at blive enigt om en saadan Beslutning, som der i Udvalget var meget nærliggende Udsigt til. Det er den ene Ting. Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Loermoes) vil jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke har ventet Andet, end at man herhjemmefra med Sikkerhed kunde vente, at Opgaven for den Regjeringskommission, som den ærede Minister sendte over til St. Croix, først og fornemligst vilde være at udstede en behørig Attest for, at Ministerens